

inte mycke att välja på. Jag borde också ha förberett mig bättre. Vad jag nu meddelar, är ett par metriskas små epistlar av Petrarka, några prosaord om Petrarka, och en sonett av mitt eget fabrikat^b.

Pl. 1385 B.

Salve cara deo.

Häll, Guds älskade land! Du, ädlaste, heliga hembygd!

Häll dig, våldsmäns gissel och skräck, men de dygdigas
fristad!

Var är din like, du fruktbara jord, din like i skönhet?

Hult kringfluten av härliga hav, och berömd för din fjäll-
kamm,

lika beundrad för krigiska dåd och för heliga lagar,

sångmörs fräjdade hem, och på guld så rik som på männer:

konst och natur hava slösat på dig, under inbördes tävlan,

allt vad de mäktade skänka det land, som var utsett att
härska,

utsett till världshärravälde och makt, du, lärdomens mo-
der!

Längtan var lång. Nu kommer jag dock, nu vänder jag åter,

nu vill jag bygga och bo i ditt hägn. Giv sonen en torva,

vandrarens tröttade lemmar ett hem, giv benen en fristad,

när de en gång skola varda till stoft i den slutliga sömnen!

Pl. 1385 B (forsetzung).

der musen ruhmvolles heim, an gold so reich wie an männern:
kunst und natur haben dich verschwenderisch bedacht im ge-
genseitigen wettstreit

mit allem, was sie zu schenken vermochten dem land, das zum
herrschen ausersehen war,
ausersehen zur weltherrschaft und macht, du mutter der gelehr-
samkeit!

Die sehnsucht war lang. Nun komme ich doch, nun kehre
ich zurück,

nun will ich bauen und wohnen in deinem schutz. Gib dem
sohn eine scholle,

den ermüdeten gliedern des wanderers ein heim, gib den ge-
beinen eine freistatt,

wenn sie einmal zu staub werden sollen im endgiltigen schlafe!

^b) Der plan wurde dann insofern geändert, als nur eine metrische epistel, außerdem aber noch ein sonett von Petrarca zum vortrage kam.